

Hugo Bouter

Het evangelie in een notendop

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft”.

Johannes 3:16

Dit bekende bijbelvers is eigenlijk een beknopte samenvatting van de waarheid van het evangelie. We vinden hier maar liefst zeven aspecten van de blijde boodschap:

(1) Allereerst de waarheid over God Zelf, d.i. de grootste Persoon in hemel en op aarde. Hij wordt hier voorgesteld als Degene die handelt, die geeft, die liefheeft. Hij staat aan het begin van alle dingen, het begin van de schepping, het begin van de mensenwereld. De mens is immers geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis. Maar God is ook de Oorsprong van ons heil, van de verlossing, van de nieuwe schepping. Hij is de Eerste en de Laatste, de Eeuwige, de Alfa en de Omega.

(2) Vervolgens zien we Gods grote en ongeëvenaarde liefde. Dit is de grootst denkbare toewijding en zelfopoffering, die in het universum te vinden is. De liefde van God is met niets te vergelijken. Het is een geheel onbaatzuchtige liefde en overgave, die in Christus tot ons is gekomen. In Hem zien we dat God licht is, én dat Hij liefde is. Dat is ook het thema van Johannes in zijn eerste brief (1 Joh. 1:5; 4:8,16). Licht en liefde zijn bij God altijd in evenwicht. Zijn heiligheid en gerechtigheid zijn niet in strijd met Zijn liefde, genade, barmhartigheid en mededogen.

(3) Dan zien we het voorwerp van die goddelijke liefde, namelijk 'de wereld'. Dat is de hele mensenwereld, het grootste aantal personen dat maar denkbaar is, en

dat zijn er vele miljarden! Gods liefde geldt alle mensen, Zijn schepselen, maar niet het boze, God vijandige wereldsysteem dat wordt beheerst door de satan, de 'overste van deze wereld' (Joh. 12:31; 14:30; 16:11; Ef. 6:12). Dit systeem is ontstaan na de zondvloed en de invoering van de afgoderij bij de torenbouw van Babel, en het staat sindsdien tegenover de ene, ware God.

De boodschap en de bediening van de verzoening geldt altijd individuele mensen, hoewel Israël als het volk van God een bijzondere plaats innam in het aanbod van Gods genade. De verkondiging geldt eerst de Jood, en dan de Griek. God stak in Christus Zijn hand dus uit naar de wereld van de mensen (en dat doet Hij nog steeds), maar niet naar de wereld als het systeem van Satan (dat heeft Hij nooit gedaan). Daarom geldt in dit opzicht voor ons het gebod: 'Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is' (1 Joh. 2:15). De bediening van de verzoening sluit de bediening van de apostelen in (2 Kor. 5), ja, de vele eeuwen van de genadetijd waarin de blijde boodschap weerklinkt in deze wereld.

(4) Dan zien we dat God een *gevende* God is. Het gaat om de meest unieke daad die maar denkbaar is, waarin Zijn grote liefde tot uitdrukking kwam. Gods gave was een liefdedaad met geweldige gevolgen voor ons en voor de hele schepping, en dat tot in de verre toekomst. God is de grote Gever. God zij dank voor Zijn *onuitsprekelijke* gave (2 Kor. 9:15). Dat is nu ook de norm voor ons handelen als christenen: gevende en dienende liefde te betonen. Het kruis is het ultieme bewijs daarvan.

(5) Wat heeft God aan ons gegeven? Het is de grootst denkbare gave, het kostbaarste dat God bezat: Zijn eniggeboren Zoon. Eniggeboren heeft de betekenis van 'uniek' (vgl. Gen. 22:2). Het is Zijn eigen Zoon, de Zoon van de liefde van de Vader (Hand. 20:28; Kol. 1:13). God heeft zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allen overgegeven (Rom. 8:32).

(6) Voor wie is die liefdegave bestemd en op welke conditie kunnen we eraan deel krijgen? Het is de meest aantrekkelijke voorwaarde die maar denkbaar is, nl. een oprecht geloof in Gods grote heilswerk. Onze goede werken kunnen ons niet redden, maar door een blik op het kruis van Christus is er leven en heil. De behoudenis is op grond van het geloof in de Gekruisigde, in Zijn volbrachte werk en Zijn opstanding uit de doden.

(7) En wat is het heerlijke resultaat van ons geloofsvertrouwen in de Heiland van de wereld? Het is de grootst denkbare gunst van de kant van God tegenover verloren, zondige mensenkinderen, en wel dat we *niet* verloren gaan maar eeuwig leven hebben! Dit betekent enerzijds dat we voor eeuwig gered zijn van de poel van vuur en het nimmer eindigende verderf in de buitenste duisternis.

Het betekent anderzijds een geweldig toekomstperspectief voor allen die geloven. Het bezit van het eeuwige leven is het heerlijkste resultaat van het heil, dat maar denkbaar is. Want het eeuwige leven is de Vader Zelf te kennen en de Zoon, in Gods tegenwoordigheid te verkeren en Hem te aanbidden (vgl. Joh. 17:3). Het is de atmosfeer van de eeuwige heerlijkheid. Het eeuwige leven is nu al het deel van de gelovige, die de Heilige Geest inwonend heeft (1 Joh. 5:13). Zo iemand is uit de dood overgegaan in het leven (Joh. 5:24).

Oude Sporen 2015

